

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 30. maj 2011

EJB/ J.nr. 2011-2985

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 2. maj 2011 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 389 (SOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL)

Spørgsmål nr. 389:

"Ministeren bedes oplyse om det er korrekt, at Retssikkerhedsloven skal forstås sådan, at det er i orden at kommunerne indhenter oplysninger fra andre end de i §11a og § 11c nævnte instanser, hvis de blot "beder" om oplysningerne i stedet for at "forlange" dem."

Svar:

I § 11 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område er fastsat:

"Myndigheden kan efter forudgående samtykke fra den, der søger om eller får hjælp, forlange, at andre offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner, sygehuse, læger, psykologer, autoriserede sundhedspersoner i øvrigt og personer, der handler på disses ansvar, arbejdsløshedskasser, pengeinstitutter, arbejdsgivere og private, der udfører opgaver for det offentlige, giver oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for at behandle sagen. Dette gælder også oplysninger om en persons rent private forhold og andre fortrolige oplysninger, ligesom myndigheden kan indhente lægejournaler, sygehusjournaler eller udskrifter heraf. Myndigheden kan forlange, at der optages retsligt forhør i overensstemmelse med retsplejelovens § 1018, hvis oplysningerne ikke videregives."

Herudover er der efter § 11 a, stk. 2 og 3, adgang til at forlange at få økonomiske oplysninger uden samtykke i nærmere angivne tilfælde fra nærmere angivne grupper.

Det fremgår af § 11 c, stk. 1, at kravet om samtykke i lovens § 11 a, stk. 1, kan fraviges i nærmere angivne situationer.

I § 11 c, stk. 2, er fastsat:

"Hvis er det nødvendigt for behandlingen af en sag efter stk. 1, nr. 1, kan myndigheden desuden uden samtykke anmode private, der har kendskab til forholdene om at give oplysninger, der er nødvendige for at behandle sagen. Myndigheden skal ved anmodningen gøre opmærksom på, at den adspurgte ikke er forpligtet til at svare."

Der ses ikke i lovtæksten taget stilling til det rejste spørgsmål.

I bemærkningerne til lovforslaget til § 11 a (Lovforslag L 138 2002-03) blev bl.a. anført:

"Lovteksten indeholder som noget nyt en udtømmende beskrivelse af, hvem myndigheden kan forlange at få oplysninger fra. Private organisationer, frivillige foreninger og almindelige privatpersoner som f.eks. ydelsesmodtagerens nabo er således ikke omfattet af bestemmelsen. Myndigheden kan således alene forlange at få oplysninger fra offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner, sygehuse, læger, psykologer, autoriserede sundhedspersoner og personer, der handler på disses ansvar, arbejdsløsheds-kasser, pengeinstitutter, arbejdsgivere og private, der udfører opgaver for det offentlige."

I høringsnotatet vedrørende lovforslaget, fremsendt til Folketinget den 29. januar 2003, anføres bl.a.:

" Socialministeriet har i forhold til lovudkastet af 13. december præciseret bestemmelserne yderligere, så det fremgår af den bestemmelse, der svarer til lovudkastets § 11, stk. 2¹, hvilke personer og myndigheder, de sociale myndigheder kan indhente oplysninger fra."

Endvidere anføres i høringsnotatet:

" Socialministeriet har ændret formuleringen af den bestemmelse, der nu svarer til lovudkastets § 11, stk. 2², således at det nu fremgår, at der som udgangspunkt ikke kan indhentes oplysninger fra frivillige organisationer, der ikke udfører opgaver for det offentlige.

Socialministeriet har dog fundet det nødvendigt, at myndighederne af hensyn til børn og unges tarv fortsat har mulighed for at indhente oplysninger fra frivillige organisationer i sager om særlig støtte til børn og unge efter service-lovens kapitel 8, der kan rejses uden samtykke fra forældrene. Dette fremgår af en ny bestemmelse, der svarer til lovudkastets § 11 b³."

På den baggrund, er Socialministeriet af den opfattelse, at retssikkerhedslovens § 11 a, stk. 1, og § 11 c indebærer, at en kommune på områder, der er omfattet af loven, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i lovgivningen, alene kan forlange oplysninger fra de instanser, der er nævnt de pågældende bestemmelser, og at borgerens samtykke er nødvendigt for at oplysningerne kan forlanges, medmindre det udtrykkeligt er fastsat, at samtykke ikke kræves.

---

¹ § 11 a

² § 11 a

³ § 11 c

Socialministeriet må endvidere være af den opfattelse, at bestemmelserne, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i anden lovgivning, er til hinder for, at en kommune anmoder andre end de parter, der er nævnt i lovens § 11 a og 11 c, om at bidrage til en sags oplysning, uanset om kommunen gør opmærksom på, at den adspurgte ikke er forpligtet til at svare. Som anført fremgår dette dog ikke udtrykkeligt af lovteksten.

Retssikkerhedslovens bestemmelser er imidlertid ikke til hinder for, at en kommune fra en borger modtager oplysninger, som borgeren selv har indhentet fra andre parter og ønsket inddraget i sagens oplysning.

Benedikte Kiær

/ Dorte Bech Vizard